

قیام مردم یزد علیه رژیم پهلوی در اربعین شهدای تبریز (1357 ش)

به دنبال انتشار مقاله توهين&rlm؛آمیز روزنامه اطلاعات عليه امام خميني(ره) در هفدهم دي ماه سال 1356 و قيام 19 دي، جرقه اعتراضی در شهر قم زده شد که سرانجام با تظاهرات مردمی دیگر شهرهای ایران، شعله&rlm؛های انقلاب، سراسر کشور را فراگرفت. تظاهرات طلاب و مردم قم در حمایت از رهبر تبعیدی نهضت عظیم اسلامی و همچنین در اعتراض به اسائه ادبی که نسبت به مقام شامخ آن مرجع عالی&rlm؛قدر صورت گرفته بود، توسط عمّال رژیم منحوس پهلوی به خون کشیده شد که در پی آن عده&rlm؛ای شهید و مجروح شدند. با نزدیک شدن چهلّم شهدای 19 دي قم، شهر مبارزخیز تبریز در 29 بهمن 56، مراسم باشکوهی را برگزار کرد. این حرکت مردم تبریز با حمله مأموران مسلّح رژیم به مردم بی&rlm؛دفاع، فاجعه&rlm؛ای دردناک&rlm؛تر و هولناک&rlm؛تر از حادثه قم آفرید. پس از مدتی و با نزدیک شدن چهلّم شهدای تبریز، مردم در شهرهای مختلف ایران، دست به تظاهرات زدند. مردم یزد نیز تظاهرات خود را از هشتم فروردین آغاز کردند. این اعتراضات در روزهای بعد ابعادی وسیع&rlm؛تر به خود گرفت. به دعوت آیت&rlm؛الله صدوقی، بازار تعطیل شد و مردم در مسجد جامع یزد تجمع کردند. این تجمع که با سخنرانی یکی از انقلابیون همراه بود، با تظاهرات مردم در خیابان&rlm؛ها ادامه یافت و حمله رژیم به مردم، مجدداً چهره واقعی نظام پهلوی را آشکار ساخت. اربعین شهدای تبریز در شهرهای دیگری همچون اهواز و جهرم نیز با به خاک و خون کشیدن مردم، همراه بود. بدین ترتیب، انقلاب اسلامی ایران، حرکتی پرشتاب&rlm؛تر به خود گرفت تا این که در 22 بهمن 1357 به پیروزی نهایی رسید. ولادت حضرت علی اصغر(ع) فرزند امام حسین(ع)(60 ق)

عبدالله رضيع (شيرخواره) يا علي اصغر، فرزند سيد الشهداء امام حسين(ع) است كه در روز عاشورا در آغوش پدر با تير حرملة يا عقبه بن يشر به شهادت رسيد. مادرش، رباب، دختر امرءالقيس بود. وقتي امام براي آخرين وداع، مقابل خيمه(ها آمد، زينب(س)، علي اصغر را آورد. وي در آغوش امام بود كه تيري بر گروي او اصابت نمود و به شهادت رسيد. آن گاه امام(ع) جسد آن كودك را در کنار خيمه(ها در گودالي كه حفر كرد، به خاك سپرد.

حضرت امام محمدتقی(ع) امام نهم، در مدینه‏ی منوره به دنیا آمد. روز تولد آن حضرت را پانزده و نوزده رمضان نیز گفته‏اند. ابوجعفر، کنیه و جواد، تقی، قانع، مرتضی و نجیب از القاب آن امام می‏باشند. نام مادر امام را سَبَّیْکَه گفته‏اند. آن حضرت در 8 سالگی و در زمان مأمون به امامت رسید و در عصر معتصم عباسی در 25 سالگی شهید شد. فرزندان امام جواد(ع) را چهار تن ذکر کرده‏اند. آن امام بزرگوار، از محبوبیت فوق العاده‏ای در میان مردم برخوردار بود. آن حضرت به واسطه‏ی بخشندگی زیادی که داشت به جواد به معنای بخشنده مشهور شد. خانه‏ی امام جواد(ع) پناهگاه نیازمندانی بود که از هر سو ناامید شده و به مساعدت امام چشم دوخته بودند. در دوران امام جواد(ع) حوزه‏ی نفوذ اسلام، پهنه‏ی گسترده‏ای را شامل می‏شد. این امر زمینه را برای انتقال و نشر آراء مختلف فراهم آورد و باب مباحثه و گفت‏وگو بین اندیشمندان مسلمان و غیرمسلمان را باز کرد. در این میان، آن امام به عنوان یادگار پیامبر اسلام(ص)، از هر فرصتی بهره می‏برد تا مردم را با علوم و معارف والای اسلامی آشنا سازد و از نفوذ اندیشه‏های غیرالهی جلوگیری کند. رحلت عالم و مجتهد بزرگ آیت ‏الله "میرزا باقر قاضی تبریزی" (1366 ق)

میرزا باقر قاضی تبریزی فرزند میرزا محمدعلی در سال 1285 قمری در تبریز متولد گردید. وی از محضر اساتیدی چون میرزا حبیب‌الله رشتی، ملاحسینقلی همدانی، فاضل شریانی، آخوند خراسانی، علامه محمد کاظم یزدی، شریعت اصفهانی و شیخ حسن مامقانی بهره‌ها گرفت. این عالم ربانی پس از کسب اجازات متعدد از اساتید معظم خویش، به تبریز مراجعت کرد و به تدریس و رفع حوایج مردم پرداخت. از میرزا باقر قاضی آثار گران‌بهای چون حاشیه‌ی رسائل شیخ مرتضی انصاری، حاشیه‌ی ریاض‌المسائل، حاشیه‌ی فصول الاصول و الدرر العرویه فی الفوائد العلمیه و... باقی‌مانده است. میرزا باقر، اخلاق حسنه‌ی داشت؛ انسانی حلیم، متواضع و به دور از مسایل دنیوی بود و تا آخرین لحظه‌ی زندگی، از وجوهات شرعی استفاده‌ی شخصی نکرد. این عالم بزرگ سرانجام در دهم رجب 1366 قمری در 81 سالگی در تبریز وفات یافت و پیکر مطهرش با شکوهی تمام، تشییع و تدفین شد.

مرگ "ورجینا وُلَف" نویسنده و داستان rlm& نویسنده برجسته انگلیسی (1941م)

او آدلین ویرجینیا استفن در سال ۱۸۸۲ و در لندن به دنیا آمد. مادر او جولیا پرینسپ استفن (به انگلیسی: Julia Prinsep Stephen) (۱۸۴۶ الی ۱۸۹۵) در هند و از دکتر جان جکسون (به انگلیسی: John Jackson)؛ و ماریا بتل جکسون (به انگلیسی: Maria Pattle Jackson)؛ بدینا آمده بود. پدر او سر لسلی استفن (به انگلیسی: Leslie Stephen)؛

Stephen)؛ یک نویسنده، منتقد و کوهنورد معروف بود. مادرش را وقتی سه ساله بود از دست داد. پدرش، لسلی استفن، منتقد برجسته آثار ادبی عصر ویکتوریا و از فیلسوفان مشهور لادری گرا بود. ویرجینیا از کتابخانه غنی پدر بهره بسیاری برد و از جوانی دیدگاه های ادبی خود را که متمایل به شیوه های بدیع نویسندگانی چون جیمز جویس، هنری جیمز و مارسل پروست بود در مطبوعات به چاپ می رساند. ویرجینیا پس از مرگ پدرش در ۲۲ سالگی اش (سال ۱۹۰۴)، بعد از آنکه توانست از زیر سلطه برادر ناتنی اش جورج داک ورت آزاد شود، استقلال تازه ای را تجربه کرد. برپایی جلسات بحث دوستانه همراه خواهرش ونسا، و برادرش توبی و دوستان آنها تجربه نو و روشنفکرانه ای برای آنها بود. در این جلسه ها سر و وضع و جنسیت افراد مهم نبود بلکه قدرت تفکر و استدلال آنها بود که اهمیت داشت. علاوه بر این، ویرجینیا همراه خواهر و برادرش به سفر و کسب تجربه نیز می پرداخت. استقلال مالی ویرجینیا در جوانی و پیش از مشهور شدن، از طریق ارثیه مختصر پدرش، ارثیه برادرش، توبی که در سال ۱۹۰۶ بر اثر حصبه درگذشت و ارثیه عمه اش، کارولاین امیلیا استفن (که در کتاب اتاقی از آن خود بدان اشاره کرده است) به دست آمد. او در سال ۱۹۱۲ با لئونارد وولف کارمند پیشین اداره دولتی سیلان و دوست قدیمی برادرش ازدواج کرد و همراه با همسرش انتشارات هوکارث را در سال ۱۹۱۷ برپا کردند انتشاراتی که آثار نویسندگان جوان و گمنام آن هنگام (از جمله کاترین منسفیلد و تی. اس. الیوت) را منتشر کرد. طی جنگ های جهانی اول و دوم بسیاری از دوستان خود را از دست داد که باعث افسردگی شدید او شد و در نهایت در تاریخ (۲۸ مارس ۱۹۴۱) پس از اتمام آخرین رمان خود به نام «بین دو پرده نمایش»، خسته و رنجور از وقایع جنگ جهانی دوم و تحت تأثیر روحیه حساس و شکننده خود، با جیب های پر از سنگ به «رودخانه اوز» در «رادمال» رفت و خود را غرق کرد.